

egoistycznie pojmowanych interesów jednostek.

Niezwykle ostro atakował w "De Nabuthae" wszelkie przejawy niesprawiedliwości społecznej i apelował o otaczanie szczególną opieką ludzi słabych i ubogich. Ewangeliczna zasada równości społecznej miała być w jego przekonaniu osiągnięta na drodze upowszechnienia szeroko rozumianej jałmużny, łagodząc w ten sposób istniejące w społeczeństwie rzymskim dysproporcje ekonomiczne. Nie można się jednak zgodzić z tezą⁴⁰, według której Biskup Mediolanu miał wystąpić z programem dobrowolnego uspołecznienia własności. Jako człowiek od urodzenia związany z Italią i z pewnością doskonale zorientowany w tamtejszych stosunkach, zdawał sobie sprawę z siły miejscowej tradycji i z przywiązania do dawnego porządku prawnego. W tej sytuacji jakakolwiek próba radykalnej zmiany stosunków własnościowych byłaby skazana na niepowodzenie.

Ryszard Pankiewicz - Gdynia

THE ATTITUDE OF SAINT AMBROSE'S "DE NABUTHAE" TOWARD PROPERTY AND ALMS
/Summary/

Saint Ambrose's life is an excellent example of the activity of a man associated with church during great change concerning not only socio-political history of the Mediterranean world but also the ways of thinking. All symptoms of social pathology are sharply criticized in his homilies. In "De Nabuthae" Saint Ambrose tilts at the rich who tend toward enlarging their private possessions at the cost of the poor. According to Saint Ambrose it is contradictory to the law of nature which states that the world has been created to all people's advantage. Consequently the poor can't be harmed and those in need should be given help. Anybody who breaks this law offends God. The best solution for the great owners will be developing intensive charity action. Saint Ambrose's ideas have much in common with cynic-stoic ones.

40 Por. H. Gulbinowicz, Etyczne poglądy św. Ambrożego, dz.cyt., 282.